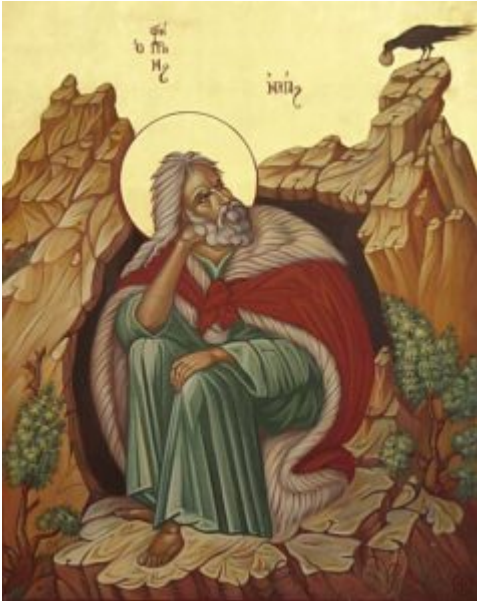

Παράκληση στον Άγιο Προφήτη Ηλία τον Θεσβίτην

Ὁ Ἱερεὺς: Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν πάντοτε, νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν

Ψαλμός ρμβ´ (142)

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τήν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου• καί μή εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιοθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρός τήν ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τήν ζωήν μου, ἐκάθισε μέ ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκρούς αἰῶνος καί ἠκηδίασεν ἔπ' ἐμέ τό πνεῦμά μου, ἐν ἐμοί ἐταράχθη ἡ καρδιά μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πάσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. διεπέτασα πρός σέ τάς χεῖράς μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρος σοί. Ταχύ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τό πνεῦμά μου μή ἀποστρέψῃς τό πρόσωπόν σου ἅπ' ἐμοῦ, καί ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. ἀκουστόν ποιήσον μοί τό πρῶν τό ἔλεός σου, ὅτι ἐπί σοῖ ἠλπισα• γνώρισον μοί, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρός σέ ἦρα τήν ψυχήν μου• ἐξελού μέ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι πρός σέ κατέφυγον. δίδαξον μέ τοῦ ποιεῖν τό θέλημά σου, ὅτι σύ εἶ ὁ Θεός μου• τό πνεῦμά σου τό ἀγαθόν ὁδηγήσει μέ ἐν γῆ εὐθείᾳ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις μέ, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τήν ψυχήν μου καί ἐν

τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τούς ἐχθρούς μου καί ἀπολεῖς πάντα τούς θλίβοντας τήν ψυχήν μου, ὅτι ἐγώ δοῦλός σου εἰμι.

Θεός Κύριος, καί ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχος ἄ΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καί ἐπικαλεῖσθε τό ὄνομα τό ἅγιον αὐτοῦ. Θεός Κύριος, καί ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχος β΄. Πάντα τά ἔθνη ἐκύκλωσαν μέ, καί τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Θεός Κύριος, καί ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχος γ΄. Παρά Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καί ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. Θεός Κύριος, καί ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Εἶτα τά παρόντα Τροπάρια.

Ἦχος δ΄ Τή Θεοτόκω...

Τόν τῶν ἀρρήτων μυστηρίων ἐπόπτην, καί ζηλωτήν Θεοῦ τοῦ ζῶντος προφήτην, ἀνευφημοῦντες κράξωμεν ἐκ βάθους ψυχῆς, Ἥλια μεγαλώνουμε, ταῖς πρεσβείαις σου ρύσαι, ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμᾶς, καί παντοίων κινδύνων, μή πάσης ἄλλης βλάβης καί φθορᾶς, τούς προσφυγόντας, θεόπτα, τή σκέπη σου.

Δόξα Πατρὶ καί Υἱῷ καί Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καί νῦν καί αἰεὶ καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν πότε Θεοτόκε, τάς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι, εἰ μή γάρ σύ προΐστατο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; τίς δέ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἔκ σου, σοὺς γάρ δούλους σῶζεις αἰεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ψαλμός ν΄ (50)

Ἐλέησον μέ, ὁ Θεός, κατὰ τό μέγα ἔλεός σου καί κατὰ τό πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τό ἀνόμημά μου• ἐπί πλεῖον πλῦνον μέ ἀπό τῆς ἀνομίας μου καί ἀπό τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισον μέ. Ὅτι τήν ἀνομίαν μου ἐγώ γινώσκω, καί ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καί τό πονηρόν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καί νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαι σέ. Ἴδού γάρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καί ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησε μέ ἡ μήτηρ μου. Ἴδού γάρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τά ἄδηλα καί τά κρύφια της σοφίας σου ἐδήλωσας μοί. Ραντιεῖς μέ ὑσώπω, καί καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς μέ, καί ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοί ἀγαλλίασιν καί

εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀποστρεψον τό πρόσωπόν σου ἀπό τῶν ἁμαρτιῶν μου καί πάσας τάς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθάραν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καί πνεῦμα εὐθέξ ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μή ἀπορρίψης μέ ἀπό τοῦ προσώπου σου καί τό πνεῦμά σου τό ἅγιον μή ἀντανέλης ἀπ ἐμοῦ. Ἀπόδος μοί τήν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καί πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξον μέ. Διδάξω ἀνόμους τάς ὁδοῦς σου, καί ἀσεβεῖς ἐπί σέ ἐπιστρέψουσι. Ρύσαι μέ ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου• ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τήν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τά χεῖλη μου ἀνοίξεις, καί τό στόμα μου ἀναγγελεῖ τήν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν• ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καί τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τήν Σιών, καί οἰκοδομηθήτω τά τεῖχη Ἱερουσαλήμ• τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφοράν καί ὀλοκαυτώματα• τότε ἀνοίσουσιν ἐπί τό θυσιαστήριόν σου μόσχους. Καί ὁ Κανὼν τοῦ Κυρίου Ἰωσήφ, φιορθωθεῖς, οὔ ἡ ἀκροστιχίς. Νέμοις μάκας μοί θείαν Ἡλιοῦ χάριν. Ἰωσήφ.

Ὡδή ἄ'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῷ.

Νενεκρωμένην τήν ψυχὴν μου ζώωσον, ὡς τόν τήν χήρας υἱόν, καί ἀρεταῖς θείαις, μάκαρ καταλάμπρυνον, καί πρὸς ζωὴν ὁδήγησον, καί τῆς αἰωνιζούσης, τρυφῆς ἀναδειξον μέτοχον, σοῦ κατατρυφᾶν ἐφιέμενον.

Ἐν τῷ σέ τίκτεσθαι ὁ σός μεμύηται, γεννήτωρ μέγιστον, ὡς ἀληθῶς θαῦμα, πῦρ γάρ σιτιζόμενον, φλογί τέ σπαργανούμενον, σέ τεθέαται μάκαρ, διό ταῖς σαῖς παρακλήσεσι, ρύσαι μέ πυρός αἰωνίζοντος.

Μεγαλυνθεῖς ταῖς πρὸς Θεόν σου νεύσεσι, ζηλῶν ἐζήλωσας, ὡς ἀληθῶς μάκαρ, τῷ Κυρίῳ πάντοτε, διό μέ ἐνδυνάμωσον, ζήλου θείου πλησθέντα, τό ἔνθεον πράττειν βούλημα, ἵνα σέ γεραίρω σωζόμενος.

Θεοτοκίον.

Ὁ ὑπερούσιος Θεός, Πανάμωμε, ἔκ σοῦ σεσάρκωται, καί δί' ἡμᾶς ὤφθη, καθ' ἡμᾶς ὡς ἄνθρωπος, ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε, ὑπέρ πάντας ἀνθρώπους, ἡμαρτηκότα μέ, Παναγνέ, σῶσαι καί κολάσεως ρύσασθαι.

Ὡδή γ'. Οὐρανίας ἀψίδος...

Ἱερεῖς τῆς αἰσχύνης, ὡς δυσμενεῖς ἔκτεινας, ἔνδοξε προφήτα ζήλω, Θεοῦ πυρπολούμενος, ὅθεν κραυγάζω σοί, τῶν τῆς αἰσχύνης μέ ἔργων, καί

δαιωνίζοντος πυρός ἐξάρπασον.

Σέ προβάλλομαι πρέσβυν, πρὸς τόν Θεόν μέγιστον, σώζειν μέ δυνάμενον, πάσης, μάκαρ, κακώσεως, προσεπικάμφθητι, τή ταπεινή μου δεήσει, καί μή ὑπερίδης μέ παρακαλοῦντα σέ.

Μεγαλύνει Θεός σέ, ὁ παντουργός ἔνδοξε, πάλαι, Ἡλιοῦ, δί' ὀρνέου, τρέφων προφήτα σέ, ὃν ἐκδυσώπησον, τῆς αἰωνίου τρυφῆς μέ, καί φωτός τοῦ μέλλοντος ποιῆσαι μέτοχον.

Θεοτοκίον.

Ἄδιόδευτε πύλη, ἢ πρὸς Θεόν φέρουσα, πύλας μετανοίας μοί, Κόρη, ἀνοιξον δέομαι, ἀποκαθαίρουσα, ἀμαρτιῶν μου τόν ρύπον, ὄμβροις τοῦ ἐλέους σου, Θεοχαρίτωτε.

ᾠδή δ´. Σύ μου ἰσχύς, Κύριε...

Κάμπτει τόν σόν, ζῆλον Θεός πυρακτούμενον, καί πρὸς χήραν, πέμπει διατρέφεισθαι, τόν γυναικός, πάλαι ἀπειλῆ, Ἡλιοῦ, φυγάδα γεγεννημένον, θεσπέσιε, διό σέ ἱκετεύω, τήν ψυχὴν μου πεινώσαν, διαθρέψαι ἐνθέοις χαρίσμασιν.

Ἄμαρτιῶν, νέφη δεινά συγκαλύπτει μέ, τρικυμῖαι, βίου μέ χειμάζουσι, καί ἐπιπνέουσι χαλεπῶς, κατὰ τῆς ψυχῆς μου, τῆς πονηρίας τὰ πνεύματα. Προφήτα θεηγόρε, κυβερνήτης γενού μοί, σωτηρίας πρὸς ὄρμον ἰθύνων μέ.

Ρῶσιν ψυχῆς, ρῶσιν παρασχου μοί σώματος, τόν τάς νόσους, πάντων ἀφαιρούμενον, ἐκδυσωπῶν, μάκαρ Ἡλιοῦ, Κύριόν της δόξης, καί ἀβλαβῶς διατρέχειν μέ, τὰ σκάνδαλα τοῦ βίου, κατευόδωσον σέ γάρ, ἀγαθόν μου προστάτην προβάλλομαι.

Θεοτοκίον.

Μετά πασῶν, τῶν οὐρανίων Δυνάμεων, μετά πάντων, Δέσποινα πανάμωμε, τῶν προφητῶν καί τῶν ἀθλητῶν καί τῶν ἀποστόλων, καί τῶν ὁσίων ἱκέτευε, τυχεῖν μέ σωτηρίας, τόν πολλά ἀμαρτώντα, καί ρυσθῆναι μελλούσης κολάσεως.
χριστιανος.gr

ᾠδή ε´. Ἴνα τί μέ ἀπώσω...

Ὁμβροτόκους νεφέλας, εἴργεις πυρακτούμενος ζήλω τῆς πίστεως, ἀλλά δέομαί σου, Ἡλιοῦ, ἱεραῖς μεσιτεῖαις σου, τήν φλογμῶ τακείσαν, τῶν ἠδονῶν ψυχῆν

μου, θείαις έπομβρίαις, ἄρδευσαι καί σῶσαι μέ.

Ἱερεὺς δεδειγμένος, τέθυκας ἀθώοις σου χερσί, πανόλβιε, τῶν προσοχθισμάτων, ἱερεῖς ἐνεργοῦντας τά ἄτοπα, ἀλλά δέομαί σου, πάσης ἀτόπου ἀμαρτίας, ἀβλαβῆ μέ, προφήτα, συντήρησον.

Θαυμαστοῦσαι, προφήτα, θείαις ἐπικλήσεσι φλέγων τά θύματα, ἐκτελέσας πίστει, διά τοῦτο ἀπαύστως σου δέομαι, τή ἐμή καρδία, τόν ἱερόν ἀνάψαι πόθον, τά ὑλώδη μου πάθη συμφλέγοντα.

Θεοτοκίον.

Ἐπί σέ ὡσπερ ὄμβρος, Λόγος καταβέβηκεν ὁ ὑπερούσιος, ὄν δυσώπει, Κόρη, ἐπομβρίσαι μοί νῦν κατανύξεων, καθαράς σταγόνας, ἀποπλυνούσας πάντα ρύπον, τῶν ἀμέτρων κακῶν μου, πανάμωμε.

Ὡδή στ´. Ἰλάσθητι μοί...

Ἰλάσθητι μοί, Σωτήρ, πολλά σοί ἀφρόνως πταίσαντι, καί τῆς μενούσης ἐκεῖ, κολάσεως λύτρωσαι, ἔχων δυσωπούντα σέ, Ἡλιοῦ τόν μέγαν, καί τήν ἄχραντον Μητέρα σου.

Ἄγνείας ὡς φυτουργός, ἀγνόν ψυχή μέ συντήρησον, ὡς ζηλωτής, Ἡλιοῦ, ζήλου θείου πλήρωσον, τήν ἐμήν διάνοιαν, ὅπως τῆς κακίας, τάς ἐφόδους ἀποκρούσωμαι.

Νηστεύεις βρώσει μία, ὁδόν τεσσαρακονθήμερον, ἀνύων θεία ροπή, διό ἱκετεύω σέ, πάσης παραβάσεως, ἐγκρατεύεσθαι μέ, θεοφόρε, ἐνδυνάμωσον.

Θεοτοκίον.

Ἡ πύλη ἡ τοῦ Θεοῦ, εἰσόδους θείας ὑπάνοιξον, τή ταπεινή μου ψυχή, ἐν αἷς εἰσελεύσομαι, ἐξομολογούμενος, καί κακῶν τήν λύσιν, Θεοτόκε ἀπολήψομαι. Κατασβεσον, προφήτα ἔνδοξε Ἡλιοῦ Θεοβίτα, τῶν παθῶν ἡμῶν τούς φλογώδεις ἄνθρακας, ἰσχύϊ σῆς πρεσβείας, θεοφρον.

Καί τό Θεοτοκίον.

Ἐπιβλεψον, ἐν εὐμενεία, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπί τήν ἐμήν χαλεπήν του σώματος κάκωσιν, καί ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τό ἄλγος.

Ὁ Ἱερεὺς μνημονεύει.

Εἶτα τό Κοντάκιον. Ἦχος β´.

Προφήτα Θεοῦ Ἡλιοῦ μεγαλώνουμε, τούς ποθῶ σέ ἀεὶ ἀνυμνοῦντας καί γεραίροντας, κινδύνων τῶν ἐν βίῳ πολυειδῶν, νόσων παντοδαπῶν, καί πάσης της ἐξ ἐχθρῶν, προερχομένης θλίψεως, ρύσαι ταῖς ἐνθέρμοις πρεσβείαις σου, καί ταῖς θείαις μαρμαρυγαῖς, τάς ψυχᾶς ἡμῶν καταύγασον.

Καί εὐθύς τό Προκείμενον. Ἦχος δ΄.

Σύ ἱερεύς εἰς τόν αἰῶνα κατά τήν τάξιν Μελχισεδέκ.

Στίχος. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου. Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἄν θῶ τούς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατά Λουκᾶν (δ΄ 22-30)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐθαύμαζον οἱ ὄχλοι ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος, τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ στόματος τοῦ Ἰησοῦ, καί ἔλεγον. Οὐχ αὐτός ἐστὶν ὁ υἱὸς Ἰωσήφ; Καί εἶπε πρὸς αὐτούς, Πάντως ἐρεῖτε μοὶ τήν παραβολήν ταύτην Ἰατρέ, θεράπευσον σεαυτόν, ὅσα ἠκούσαμεν γενόμενα ἐν τῇ Καπερναοῦμ, ποίησον καί ὧδε ἐν τῇ πατρίδι σου. Εἶπε δέ, Ἀμήν λέγω ὑμῖν, ὅτε οὐδεὶς προφήτης δεκτός ἐστὶν ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ. Ἐπ' ἀληθείας δέ λέγω ὑμῖν. Πολλαὶ χῆραι ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡλιοῦ ἐν τῷ Ἰσραήλ, ὅτε ἐκλείσθη ὁ οὐρανός ἐπὶ ἔτη τρία καί μῆνας ἕξ, ὡς ἐγένετο λιμός μέγας ἐπὶ πάσαν τήν γῆν, καί πρὸς οὐδεμίαν αὐτῶν ἐπέμφθη Ἠλίας, εἰμή εἰς Σάρεπτα τῆς Σιδῶνος πρὸς γυναῖκα χήραν. Καί πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν ἐπὶ Ἐλισαίου τοῦ προφήτου ἐν τῷ Ἰσραήλ, καί οὐδεὶς αὐτῶν ἐκαθαρίσθη, εἰμή Νεεμᾶν ὁ Σύρος. Καί ἐπλήσθησαν πάντες θυμοῦ ἐν τῇ συναγωγῇ, ἀκούοντες ταῦτα. Καί ἀναστάντες ἐξέβαλον αὐτόν ἔξω της πόλεως, καί ἤγαγον αὐτόν ἕως τῆς ὄφρυος τοῦ ὄρους, ἕφ οὗ ἡ πόλις αὐτῶν ὠκοδόμητο, εἰς τό κατακρημνίσαι αὐτόν. Αὐτός δέ, διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν, ἐπορεύετο.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ταῖς τού σου προφήτου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καί νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ταῖς της Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Ἐλεῆμον, ἐλέησον μέ, ὁ Θεός, κατά τό μέγα ἔλεός σου, καί κατά τό πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ἐξάλειψον τό ἀνόμημά μου.

Ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι...

Προφήτα θεοσοφέ, ὁ τῶν παθῶν αὐτοκράτωρ, ἐπίγειε ἄγγελε, καί βροτέ

οὐράνιε, σού δεόμεθα. Ζηλωτά προφθασον, καί ρύσαι σκανδάλων, καί κινδύνων τήν ζωήν ἡμῶν, καί πάσης θλίψεως, ἐχθρῶν ἀνομούντων πρεσβείας σου, καί πάσαν νόσον δίωξον, καί πταισμάτων ἄφεσιν αἴτησαι, Ἡλιοῦ θεόπτα, προστάτα τῶν πιστῶν καί ἰατρέ, καί τῆς τοῦ ἄδου διασωσον, δεινῆς κατακρίσεων.

Σῶσον ὁ Θεός τόν λαόν σου καί εὐλόγησον τήν κληρονομίαν σου. Ἐπισκεψαι τόν κόσμον σου ἐν ἐλέει καί οἰκτιρμοῖς. Ὑψωσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων καί καταπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τά ἐλέη σου τά πλούσια. Πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί Ἀειπαρθένου Μαρίας. Δυνάμει τοῦ Τιμίου καί Ζωοποιοῦ Σταυροῦ. Προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων. Ἴκεσίαις τοῦ Τιμίου καί Ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καί Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Τῶν ἁγίων ἐνδόξων καί πανευφήμων Ἀποστόλων. Τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, μεγάλων ἱεραρχῶν καί οἰκουμενικῶν διδασκάλων Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καί Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου καί Κυρίλλου, Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας. Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριμουθοῦντος, τῶν Θαυματουργῶν. Τῶν ἁγίων ἐνδόξων μεγαλομαρτύρων Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου, Θεοδώρων Τύρωνος καί Στρατηλάτου, τῶν ἱερομαρτύρων Χαραλάμπους καί Ἐλευθερίου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καί καλλινίκων Μαρτύρων. Τῶν ὁσίων καί θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν. Τῶν ἁγίων καί δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καί Ἄννης. Τοῦ ἁγίου Ἡλιοῦ τοῦ Θεσβίτα, καί πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἴκετεύομεν σέ, μόνε πολυέλεε Κύριε. Ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καί ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὡδή ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν...

Λαόν ἀπολλύμενον, κατοικτειρήσας, ζήλω τῆς πίστεως, ἐπικλήσεσι θείοις, πῦρ κατηγάγου φλογίζον, ἔνδοξε, ὄσιον θύμα, διό ἱκετεύω σέ, τῆς αἰωνίου φλογός, ρύσαι καί σῶσον μέ.

Ἴδεῖν κατηξίωσαι, Θαβώρ ἐν ὄρει, Θεοῦ τό πρόσωπον, ὄν δυσώπει, προφήτα, τοῦ παραβλέψαι τάς ἁμαρτίας μου, καί ἐν ἡμέρα τῆς δίκης, θεάσασθαι, ἀκαταγνώστῳ ψυχῇ, αὐτοῦ τό πρόσωπον.

Ὅδόν πορευόμενος, τοῦ βίου πλάνας, πολλᾶς ὑφίσταμαι, ἀγαθέ μου προστάτα, κυβέρνησον μέ τή προστασία σου, ἐπιστηρίζων γνώμη, σαλευόμενον, καί πρός σαρκός ἡδονᾶς, Ἡλιοῦ νεύοντα.

Θεοτοκίον.

Ἕγνων σέ Πανύμνητε καί μεγαλύνω Θεοχαρίτῳ, τήν ἀγνήν σου λοχείαν, βοήθησον μοί βίου τοῖς κύμασι, χειμαζομένω, καί δίδου κατάνυξιν, τή ταπεινή μου ψυχή, καθαρτικὴν μολυσμῶν.

Ὡδή ἦ´. Ἑπταπλασίως κάμινον...

Χωρητικόν δοχεῖον σέ, θείου Πνεύματος ἔγνωμεν, ἄγγελον ἐν γῆ, πῦρ ζήλου θείου πνέοντα, δυσσέβειαν τρέποντα, καί βασιλεῖς ἐλέγχοντα, χρίοντα προφήτας Ἡλιοῦ, καί αἰσχύνης συγκόπτοντα μαχαίρα, ἱερεῖ, διά τοῦτο βοῶμεν σοῖ, μελλούσης ἡμᾶς αἰσχύνης ρύσαι.

Ἄρμα πυρός σέ ἔλαβεν, ἀπό γῆς πυρακτούμενον, ζήλω, Ἡλιοῦ, τῷ θεϊκῷ, θεόπνευστε, διό ἱκετεύω σέ, τῶν ἐν τῇ γῆ ἀπάντων κακῶν, τῶν σῶν ἀρετῶν, ἀπικουφίζειν τόν νοῦν μου, τεθρίπῳ, καί πρός νύσσαν, οὐρανίαν μέ φθάσει, τόν πάντων ἐκδυσώπει, Θεόν καί Βασιλέα.

Ρήματι ζώντι ἔκλεισας οὐρανόν ὑετίζοντα, ρήματί σου νῦν, πνευματικῶ διανοιξον, τάς πύλας μοί δέομαι, τῆς μετανοίας, ἄγιε, πέμπων τή ψυχή μου κατανύξεως ὄμβρους, καί σῶσον μέ βοώντα, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαός ὑπερυψοῦτε, Χριστόν εἰς τούς αἰώνας.

Τριαδικόν.

Ἴσοσθενή ὁμότιμον, ὁμοούσιον συνθρόνον, σέβοντες Τριάδα, ἐν μία θεοτητι, Πατέρα δοξάζομεν, Υἱόν καί Πνεῦμα Ἅγιον, ἄδυτον αὐγήν ὁμοβασίλειον κράτος, καί μέλομεν συμφώνως, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαός ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τούς αἰώνας.

Θεοτοκίον.

Νομοθετῶν εὐσέβειαν, καί διδάσκων μετάνοιαν, ὁ Ἐμμανουήλ, ἔκ σου τεχθεῖς ἐπέφανενο νῦν ἐκδυσώπησον, ὑπεραγία Δέσποινα, τῆς δικαιοσύνης ὑπανοῖξαι μοί πύλας, καί σῶσαι μέ βοώντα, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαός ὑπερυψοῦτε, Χριστόν εἰς τούς αἰώνας.

Ὡδή θ´. Ἐξέστη ἐπί τούτῳ...

Ἴδεῖν ἐν λεπτοτάτῃ αὖρα Θεόν, ἰδεῖν δυνατόν κατηξίωσαι, ἀσκητικαῖς, πρότερον τό σῶμα διαγωγαῖς, καταλεπτύνας, ἔνδοξε, ὅθεν δυσωπῶ σέ σαῖς προσευχαῖς, τό πάχος τοῦ νοός μου, λεπτύνας μετάνοίας, μαρμαρυγαῖς θεαῖς καταύγασον.

Ὡς πάλαι Ἰορδάνην τή μηλωτή, διαρρήξας διέβης, πανόλβιε, οὔτῳ καμού, τῶν

ἀμαρτημάτων τῶν χαλεπῶν, τάς διεκχύσεις ξήρανον, ὄμβρους ἐπιπέμπων μου τῆ ψυχῆ, δακρύων καθ' ἐκάστην, προφήτα θεηγόρε, τρυφῆς χειμάρρουν προξενούοντας μοί.

Σκανδάλων τῶν ἐν βίῳ πολυειδῶν, ἀνομούντων ἐχθρῶν πάσης θλίψεως, σωματικῆς, νόσου ψυχικῆς τέ παρεκτροπῆς, ταῖς προσευχαίς σου ρύσαι μέ, ἔνδοξε προφήτα ὡς ἀγαθός, προστάτης μου βοῶ σοί, καί τῆς ἐν τῆ γεένῃ, αἰωνιζούσης κατακρίσεως.

Ἡρπάγῃς πρός τό ὕψος, Ἐλισαιέ, δισσομένην τήν χάριν τοῦ Πνεύματος, καταλιπῶν, ἔνδοξε αἰτήσαντι Ἡλιοῦ, μεθ' οὗ ἀπαύστως αἴτησαι, νίκην οὐρανόθεν κατά παθῶν, τοῖς σέ ἀνευφημούσι, καί πόθῳ τήν σὴν μνήμην, περιχαρῶς πανηγυρίζουσι.

Θεοτοκίον.

Φωνᾶς τῶν οἰκετῶν σου ὡς ἀγαθή, μή παρίδῃς, πανάμωμε Δέσποινα, ἀλλ' ἐκτενῶς, αἴτησαι τόν πάντων Δημιουργόν, τοῖς εὐσεβέσιν ἄφεισιν, καί τήν εὐρωστίαν τήν ψυχικήν, δωρήσασθαι Παρθένε, καί θείας βασιλείας, τήν μετουσίαν καί λαμπρότητα.

Ἄξιον ἔστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σέ τήν Θεοτόκον, τήν ἀειμακάριστον καί παναμώμητον, καί Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τήν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καί ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τήν ἀδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκοῦσαν, τήν ὄντως Θεοτόκον, σέ μεγαλύνομεν.

Χαίροις Ὁρθοδόξων ἡ καλλονή, χαίροις διωχθέντων, καταφύγιον ἰσχυρόν, χαίροις

τῶν ἐν θλίψει, καί τῶν ἐν ἔξορίᾳ, Προκόπιε Θεοφρον, τό παραμύθιον.

Καί τά παρόντα Μεγαλυνάρια.

Δεῦτε τόν πυρίπνουν καί ζηλωτήν, τόν διά τεθρίππου ἀρπαγέντα ἀπό τῆς γῆς, τῆς Χριστοῦ δευτέρας Πρόδρομον παρουσίας, Ἡλίαν τόν Θεσβίτην ὕμνοις τιμήσωμεν.

Χάριν ἰαμάτων παρά Θεοῦ, εἰληφῶς Ἡλία, θεραπεύεις πάθη δεινά, διό τοῖς ἐν πίστει σέ ἐπικαλουμένοις, θεράπευσον τά πάθη ψυχῆς καί σώματος.

Καί τό Θεοτοκίον.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ

Ἄγιοι πάντες, μετά τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Τρισάγιον, εἶτα τό Τροπάριον. Ἦχος β´

Ὁ ἔνσαρκος ἄγγελος, τῶν προφητῶν ἡ κρηπὶς, ὁ δεύτερος Πρόδρομος τῆς παρουσίας Χριστοῦ, Ἥλίας ὁ ἔνδοξος, ἄνωθεν καταπέμψας, Ἐλισαίω τήν χάριν, νόσους ἀποδιώκει καί λεπρούς καθαρίζει διό καί τοῖς τιμῶσιν αὐτόν βρῦει ἰάματα.

Εἶτα μνημονεύει ὁ Ἱερεύς.

Ἐν τῇ ἀπολύσει ψάλλεται τό παρόν

Ἦχος β´. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σέ νεκρόν...

Δεῦτε Ὁρθοδόξων ἡ πληθὺς, μέλος ἑναρμόνιον ὄντως, ψαλμικῶς ἄσωμεν, καί τόν χριστοκήρυκα ἀνευφημήσωμεν, τόν οὐράνιον ἄνθρωπον, Ἥλιαν τόν θεῖον, καί ἀναβοήσωμεν, πρὸς αὐτόν λέγοντες πάντα τούς πιστῶς σου τελοῦντας, μνήμην τήν ἁγίαν λιταῖς σου, ρύσαι ἐκ παντοίων περιστάσεων.